

PIONIRJI O SVOJEM SAMOUPRAVLJANJU

Na dan volitev v slovenskem združenem delu so se zbrali pionirji bežigradskih osnovnih šol na občinski pionirski konferenci, ki jo je organiziral svet Zveze pionirjev pri občinski Zvezi prijateljev mladine. Letos so si za temo konference izbrali samoupravljanje v osnovni šoli. To zanimivo in zahtevno področje so najmlajši samoupravitelji predhodno že preverili na šolskih pionirskih konferencah, kljub temu pa je tudi razprava na občinski ravni pokazala, kakšno je mesto pionirjev in mladine nasploh pri načrtovanju in uresničevanju življenja in dela na šolah. Svoja stališča in predloge bodo ponesli delegati iz občine tudi na republiško pionirsko konferenco, ki bo 11. in 12. aprila v Brežicah. Iz razprav je bilo razbrati, da šolarjem še zdaleč ni vseeno, kaj se dogaja v njihovem neposrednem okolju tako na šoli kot v krajevni skupnosti. Želijo pa si, da bi njihovi ne maloštevilni predlogi in mnenja našli na večji odmev.

V. P.

Franc Gartner 80-letnik

Franc Gartner se je rodil 29. 3. 1906 v Železnikih. Kmalu po prihodu v Ljubljano se je vključil v kolesarski šport in postal stalni član državne reprezentance. Njegovi uspehi v kolesarskem športu so bili vsega zavidanja vredni. Leta 1936 je na olimpijadi v Berlinu zasedel 11. mesto med 140 kolesarji – za takratne razmere izredno lep športni uspeh. Tudi drugod je tekmoval in sicer v Romuniji in Bolgariji, največkrat pa po Srbiji. Od povsod je prinesel pokale, kolajne, značke in pohvale. Za celo vitrino jih je, kar dokazuje, da se je uspešno kosal s takratnimi kolesarji. Ni odveč pripomniti, da je bil eden najboljših gorskih kolesarjev.

Tudi po vojni je ostal zvest temu športu. Postal je mentor mladim kolesarjem, na tekmovalnih je spremljal naše dirkače, jih bodril in jim pomagal z nasveti kako vzdržati do konca tekmovalnega kroga.

Ne glede na težko službo je našel še dovolj časa za treniranje; skoraj

vsak dan je treniral v okolici Ljubljane.

Franc Gartner je bil za nas mlajše športnike tisti ideal, na katerega smo se lahko zanesli, ko smo pričeli s prvimi tekmovalji. Da je kolesarski tekmovalni šport v Sloveniji tako razvit, je tudi njegova zasluga.

Jubilantu želimo še na mnoga letal

IVAN PAVŠIČ

SMUČARSKI TEK

5 odličij za Dolane

Članska štafeta Partizana JUB Dol tudi letos najboljša v državi

Od 14. do 16. marca je bil na Rogli še zadnji del letošnjega državnega prvenstva v smučarskem maratonu in štafetah. Najzanimivejša je bila tekma v štafetah članov. Dolani so v isti postavki kot lani (Uroš Velepec, Robi Slabjanja, Jože Klemenčič) tudi letos osvojili najzahtevnejše odličje. Uspeh je še toliko večji, ker sta na drugem in tretjem mestu ljubljanska Olimpija in kranjski Triglav, najmočnejši društvi v smučarskem teku pri nas.

Tudi v najtežji disciplini – moškem teku na 50 km in ženskem na 20 km – so bili Dolani uspešni: Klemenčič je bil drugi za Kršinarjem, Smrekarjeva pa prav tako druga za Mlakarjevo.

Na letošnjem državnem prvenstvu so Dolani vsega skupaj osvojili tri zlate in dve srebrni medalji.

J. J.

NAMIZNI TENIS

Odlična organizacija

Na občinskem prvenstvu v namiznem tenisu v začetku marca so sodelovale 3 ženske in 9 moških ekip iz organizacij združenega dela in iz osnovnih telesnokulturnih organizacij. Tekmovanje je bilo v telovadnici v družbenem domu Stadjon v organizaciji TVD Partizan Bežigrad, odlično pa ga je izvedel Franci Slana.

Rezultati – ekipno: moški: 1. Partizan Bežigrad I, 2. Lesnina, 3. Hidrotehnik, 4. Delo, 5.–8. Smelt, ZRI Soča, Partizan Bežigrad II in Partizan Bežigrad III, 9. Partizan Bežigrad IV.

Ženske: 1. Partizan Bežigrad, 2. Smelt in 3. Lesnina.

Posamezniki – moški: 1. Vračič Zvone – Lesnina, 2. Rakun Drago – Hidrotehnik, 3. Peterlin Samo – Ekonomska fakulteta, 4. Zajc Tomaž – Partizan Bežigrad, 5.–8. Privšek, Gorinšek, Tomažič in Naraglav. Ženske: 1. Lah Ivanka – SCT, 2. Hlavaty Marija – Partizan Bežigrad, 3. Potočnik Florjana – SCT, 4. Šibelja Zdenka – SCT, 5. Juvančič Irena in 6. Kompare Žužana – obe Smelt.

Najboljši trije posamezniki so dobili kolajne, ekipa pa bodo dobile pokale na zaključni prireditvi meseca decembra.

JOŽE PETERKA

Planinci vabijo

Športno rekreacijo v vsako krajevno skupnost

Šest planinskih društev v občini Bežigrad je 13. marca letos ustanovilo Koordinacijski odbor planinskih društev občine Bežigrad z namenom, da bi skupaj s TVD Partizan in Zvezo tabornikov uresničili zastavljeno geslo: športno rekreacijo v vsako krajevno skupnost!

Planinska društva nudijo vsem krajanom (tudi nečlanom):

- organizacijo planinskih izletov (prevoz, nočitev, zavarovanje),
 - strokovno vodstvo z vodniki (mladinski in planinskimi),
 - 50% popust pri nočninah v plan. domovih (za vse čl. mož. org. DP).
- Če se vključijo v PD, pa nudijo še:
- 50% popust pri prevozu na množ. spom. pohode (NOB) in tabor, 50% popust v planinski šoli (za mladino in otroke)
 - 30% popust pri nabavi plan. opreme (npr. nahrbtnikov).
- Letna članarina znaša: člani – 500 din, mladinci – 250 din, pionirji in cicibani – 80 din; zavarovanje – 25 din.

Podrobne informacije o dejavnosti planinskega društva dobite v vaši krajevni skupnosti (program izletov, taborov, pohodov in tekmovalni) ali na naslovih: PD Črnuče, Titova 351; PD Delo, Titova 35; PD IMP, Titova 126; PD Instalacija, Kamniška 48/a; PD Lesnina, Parmova 53; PD Slovenijales, Titova 52.

TUDI LETOS

Kolesarski maraton Črnuče 86

Rekreativci se bodo 20. aprila pognali na 90 km dolgo pot / Nič več v Kamniško Bistrico

Kdor vsaj malo pozna vsakdanji utrip Črnuč, da je dan, ko se v tem koncu Bežigrada naenkrat zbere 1000 ljudi, samo enkrat na leto, ponavadi tretjo aprilsko nedeljo, na dan, ko člani kolesarskega sekcije TVD Partizan pripravijo kolesarski maraton Črnuče 86. Ta dan bi mirno lahko imenovali športni praznik Črnuč.

Trikatr doslej so na Črnučah pripravili kolesarski maraton, ki je bil vedno nekakšen uvod v serijo podobnih prireditev, ki se v tem času pričenejo povsod po Sloveniji, in jih ne zmanjka tja do jeseni. Zamišljal, da bi kolesarili tudi na Črnučah, je vzklikal morebiti prav zaradi tega, ker je bilo takih prireditev v Sloveniji pred leti čedalje več in so si na Črnučah rekli: »Zakaj pa je ne bi poskusili pripraviti tudi mi?« In so res poskusili in tudi uspeli. Še več, iz leta v leto se je na prvi uvodni kolesarski rekreativni prireditvi zbiralo več ljubiteljev kolesarjenja, kar je prav gotovo organizatorjem največje priznanje.

Trikatr je doslej črnuški maraton že bil. Proga je kolesarje vodila s Črnuč v Kamniško Bistrico in nazaj. Čeprav proga ni bila preveč zahtevna, pa je prav vzpon v Kamniško Bistrico vendarle terjal od kolesarjev kar dobro pripravljenost na začetku sezone. Vendar so zvečine vsi, brez večjih težav, zmogli ta napornejši odsek proge. Letos, na četrtem maratonu, pa bo proga nekoliko drugačna. Vzpona v Kamniško Bistrico ne bo več, predvsem zato ne, ker je bilo kolesarjenje na tem delu, kjer so se udeleženci maratona srečevali (nekateri v težkem so-pihanju navzgor in drugi v dostikrat divjem spustu navzdol), zelo, zelo nevarno. Na srečo, na trasi maratonskega pota zaradi tega še ni bilo. Toda v skrbni za varnost kolesarjev se organizatorji ne morejo ves čas zanašati le na srečo. Predvsem zato so se odločili za novo traso. Kolesarji se bodo s Črnuč odpravili v Šmartno, potem v Vodice, v Smlednik, Trboje, Voklo, Senčur, Velesovo, pa v Cerklje, Komendo, Moste, Kamnik, od tam naredili še skok do Zgornjih Stranj; se vrnili v Kamnik, odpravili v Duplico, nato proti Domžalam in skozi Šentjakob nazaj na Črnuče. Člani organizacijskega odbora, ki so že večkrat prevzeli progo, so namerili, da je dolga natančno 90 kilometrov. V dolžini glede na prejšnje maratone torej ni spremembe, sprememba je le v tem, kot smo že zapisali, da vzpona v Kamniško Bistrico ne bo.

Upamo lahko le, da bodo kolesarji, ki se bodo udeležili črnuškega maratona, tudi s to novo progo zadovoljni, in da jim bo dobra pripravljenost pred drugimi prireditvami.

Sicer pa se na Črnučah na ta maraton resno in odgovorno pripravljajo že dalj časa. Še pred novim letom so prvič sedli skupaj in začeli s pripravi, saj se tudi letos želijo dobro odrezati in nočejo izgubiti slovesa dobrih organizatorjev, ki so si ga s trdim delom priborili v prejšnjih letih.

Delo teče, večjih zapletov pri pripravi ni, ko bi ne bilo tega prvenstva denarja. Tu se zatakne še vedim mojim, ki se s takimi prireditvami ukvarjajo profesionalno,

ne pa tako kot Črnučani, ki jim je organizacija maratona le v veliko veselje, kjer v njihove žepne ne pade zaradi dobro pripravljene prireditve prav nič in je maraton poleg rednega dela, šole, službe, le še obveznost več. Na srečo je, kot smo že zapisali, tudi veselje. O denarju je bila torej beseda in o tem, da ga je vedno premalo. Člani organizacijskega odbora črnuške prireditve se poskušajo znajti kakor vedo in znajo, tekajo od vrat do vrat... Dostikrat se sicer vse uredi v zadnjem hipu, vendar se na to ne želijo zanašati. Tako se divja dirka nadaljuje, dirka za denarjem, ki pobere kup časa, včasih pa tudi volje. In pri

tem je najbolj žalostno, da so jim podpora odredke prav v največji meri črnuške delovne organizacije. Vsi se zavedajo, da v tem času nikjer ne cvetejo rožice, da denarja nikdar in nikjer ni preveč, pa je vse skupaj vendarle malo čudno, posebej še, če vemo, da je črnuška prirediteljska ekipa na visoki ravni med podobnimi slovenskimi, da si je med ljudmi prislužila velik ugled in da je še kako pomembna za vse Črnuče.

Je, kar je, bi lahko dejali, ne pa tudi: Bo, kar bo. Verjamemo, da se bo do 20. aprila, ko se bo črnuška prirediteljska ekipa začela, še vse v redu.

JANJA ERJAVEC

EMBA PODARILA DARJI ZORKO 56 KILOGRAMOV KAVE

Tokrat bi kilogrami, ki se jih sicer vsaka ženska otepa, DARJI ZORKO iz Stare cerkve pri Kočevju še kako prav prišli. Na zaključnem žrebanju akcije Podarim – dobim ji je sreča namenila toliko prave kave, kolikor tehta. Dišečo brazilsko kavo je, tako kot že kompletne Benko in kakavni preliv Sladki greh v prejšnjih žrebanjih, slovenskemu smučanju dobrodošno poklonila Mercatorjeva delovna organizacija Emba. V njenih prostorih se je prejšnji teden tudi odvijalo svečano tehtanje srečne dobitnice in takoj za njo enakovredne količine kavnih zm. Darja Zorko, ki je sicer invalidsko upokojena telefonistka, je to sezono podarila našim smučarjem 1.000 dinarjev. A ne zato, kot je dejala sama, da bi kaj zadelo, ampak zato, ker tako kot mnogi med nami, ne zamudi nobene tekme svetovnega pokala, pa naj tekmujejo fantje ali dekleta. Kazalec tehtnice je vprico Emblinoge kolektiva, novinarjev in Tofa, ki je pridal zadevi tudi šaljiv

pridih, pokazal 56 kilogramov. Pri Embi so v ta namen pripravili 90 kilogramov nagraadne kave, zato so Darji Zorko, ki je sama strastna kofetarica, odmerili dobro vago.

V. P.